

گردن و صرف نامار و اندک است راحتی با سیود ریغوس بدیدن در قهقہه مبارک که نشریف بودند
 در مراجحت برای جمی از دوستان فرمایشات مبارک در شرائط نبلع امر اشده از جمله این بود که
 در انسان اول باید خود را نبلع نماید خود منجد ب منقطع باشد تا نفس او در دیگران نما برکند و مگر
 انکه بقدر طلب و استعداد عطش هر فضی با او تکلم نماید هر وقت ششنه یی بافت سبیل مهابت را
 مبذول دارد ما اگر ان خریده ایم این جواهر ثمنه را ارزان نمیفرماییم احبابی طبی این امر
 غافیم اما بجانان فتای قبول نمودند در زر زنجیر و شکنجه و عذاب و فسادند لذا سبیل مهابت این شکان
 دهنند چه اگر کسی ششنه نباشد و لوهر قدر آب گوارا یا بد ابدآ لذت ببرد انتہی انش منزل بیو
 و ما دام در ریغوس باری مخلص سفته گی بجای این بود فرمودند شما ابرو پدم خلی خسته ام حالکه دن
 و گفتگو ندارم
 روز سه جادی الآخر (۱۰ می) صبح عالی عالم احبابی کلیفون زیما
 بحضور اشرف اور تقدیر شد همه بشارات انتشار کلته الله بود و پیش رفت امر اشده داد صاف و نعمت
 طلاق میاق الله فرمودند و به بینید چه شور و موله ای از تأثیر میاق جمال ایمی در ریغوس افتاده
 چگونه عهد و پیمان قلم اعلی سبب جمع شمل احباب و اعلاء کلته الله شده جمال مبارک این عهد و میاق را
 برای قوت امر اشده و نفوذ کلته الله در شرق و غرب دنیا گرفته اگر این عهد و پیمان نبود رسیده بید
 چگونه جمع احباب پیمان و مار محبت الله خواهش نمیشد و امر اشده از اذان فراموش میگشت بعضی نویس
 همچو نصور کردند که جمال مبارک ملاحظه پدری و فرزندی فرموده اند نمیدانند که توه میاق را برآ
 نش امر اشده و نصرت کلته الله قرار فرموده اند انتہی امثال این بیانات را اگر را کمال سلطوت چینی
 نمیفرمودند و بسیار در باره همس گرد و ای وسیس که پراطها غایت میگردند تا انکه در زمینه حقیقت میگشند

در خصوص عقائد صوفیه فرمودند که حق را بحر و موج دلت را مواعظ و اشباح گویند آما ابنیای آن
 حق و مقدس از صلول و عدد دانند و آن نطق مبارک معنی سخنگویه قاف و حملات متصوفون ختم
 شد و بعد او حی در جواب علّض اجتایی امریک غرقدور یافت از جمله با فشار دوستان زیر از
 سان الطریقین کلات مقدمه نازل هواشد در خصوص اعائمه درست تربیت سوال نموده بودند اعاده
 و تعاون از اساس مبنی است شرق باید اعانت غرب نماید غرب باید اعانت شرق کند
 و در لوح فردت پرت صادر، مرقوم نموده بودند که خدمتی با چشم از تبااطه شرق و غرب نماید بهته
 با یه شرق و غرب بکید یک معاونت نمایند علی چخصوص درست تربیت اجتای شرق معاونت
 مشرق الا ذکار امریکا نمودند با وجود یکم در نهایت نگذسته بودند با انقلاب دخلی اگر از اجتای
 غرب نیز محاوشه بدرسته تربیت طهران گرد و لبسته سبک درست انتهی و در همان روز همه الله
 مسیحیین کمال و بعضی مبلغ پانصد ذکر تقدیم حضور نمود قبول نهاده بودند چون خلیل اصرار و تهاس کرد
 فرمودند بوسطه دکتور مودی برای مدرسه تربیت طهران ارسال شود عصر نیز اشید پاشا و دیدن
 ما در مسیو دریغوس تشریف بودند و چون مراجعت نمودند فرمایشاتی در خصوص تأییدات الهیه در فر
 کلیفورنیا میفرمودند بحد در ذکر بعضی از پروفسرها و معلمین اروپا فرمودند که غلب محض انتہی
 مشهور میشوند و در زمرة اهل علم و دین ایضاً میرودند بعضی و اتفاقاً عالمند آما بعض و یگر محض شهرت -

روزه جمادی الآخر (۱۱ ماهی) صبح در او طلاق صالحون جالس فی از درب عمارت
 خیا بان کلبر را ملاحظه نمیشوند و ذکر افکار عالیه اهل امریکا در مسائل صالح و صلاح میفرمودند بعد علّض
 اجتای ایران تقدیم شد فرمودند من مکائیب ایران را بخواهم آما فرصت جواب ندارم ازاول سفر

نوشتم که اجای ایران دلین آیام مسافت مارامعه دارد و دارند هر کسی تصور نمیکند که من فقط با او
 مرسله دارم اگر بخواهیم جواب جمیع را بگارم ممکن نیست اجای باشد لفظ باشد که من باشد با جمیع
 عالم ممکن است نمایم و بعد جمیع اجای بجهدی با حاضر محض وجود و عطا گشته و نطق مبارک بر آیشان
 شرحی در خصوص آئینه طبیعت بود و آئینه انسانیت که در آئینه ای انسانی احوال فضائل و کمالات عالم
 انسانی جلوه نماید و چنانکه در عالم طبیعت ممتازه بقیاست و این وسیله ترقی و نشوونمای هشیار
 در عالم روح کب کمالات انسانیت است و این قانون سبب تیار روح و کیفیت فیوضات روحیه
 عالم طبیعت بهنجه آن زندانیت و مانع آسایش فکر و آزادی و جدان انسان در عالم طبیعت
 ای خود و خوابت ای فرد ای طبیعت است محبوس عرض طمعت تبلای کذب و جعل است
 از این حالات و صفات مضره مانند غضب و نخوت و ظلم و خیانت نجات و آزادی ممکن است
 زیرا اینها تھائی عالم انسانیت است ولی در خواب و خور و امثال اینها انسان بمحبوست چه لذتی
 حیات است و اعتدال آن مدد و مؤید انساب کمالات رو عاتیه و وصول مقامات پائیه است
 در غلبات جهل و جفا و غفلت و عیالت است که انسان را ذیل سکینه بقوه رو عانی انسان پیو شد
 خود را ازین اسارت آزاد نماید بقوه این طی ازین محالات نجات یابد خلما نی است تو را
 شود مرده است زنده گردد و کور است بنیان شود محمد و داشت نامه د و گردد آماچون ساعی
 نفوس مختلف است لذا کی بزحمت بانی قاعم میرسه کی بطول زمان و کی بقوه ایمان فوراً
 منتسب نشود اینست که حضرت بحث است میفرماید قدمی بردار و فدم دیگر بر عالم قدم گذار چنین
 بفرماید در عالم رو عانی دملکوت طی زمان و مکان نیست زبر اوقات و حدود امور ریست

اعباری شل شرق و غرب جنوب و شمال سیل و خوار ماه و سال اینها جمیع به تسبیه بگردد ارض است نه
 شمس هماده همین است بجهان الهی و مکوت رحمانی و حیات ابدی که در از زمان و مکان و فوق
 او قاتعه حدود است از است که حضرت پیغمبر فرمود من آلان در آسمانم پس خالق مجرد است اگرچه در
 عالم حدود ندارد لکن آزاد از جمیع قبود از جست جسم مانوس خود و خوابند آما از جهت روح نزد
 مستغنى از جهان تراب پیغمبر این شرمند فانیه به تسبیه باشید بلطفه صیانت
 و چون نقوص مقدسه ناظر بانی قام بودند هنگام جانشانی همیشه همکل جهانی ندادند الی آخر بیان
 الاصحی عصر فرمایشات مبارک بجهانی دوستان اروپائی و ایرانی حکایات سخنی و شدت ایام
 اخیره در عکا و مداغه منظر بیان مفسدین و خسنان معاندین و ذلتان در اندر کر زمانی بود پس از این
 مجلس سواره در بعض خیابانهای پاریس و برواد بولون پیر میزند و بیاناتی در خصوص هنر مبارک
 بمنزله زمین مفصل میفرمودند که در خواستم من موقع شوم و مفری با اطراف عالم نمایم دند بلکوت
 اینکه نیم در نه لهبته بعد از این نقوصی قیام با نجده خواهند نمود و بیان این دلایل غیره بیهوده موید
 خواهند شد^{۱۲}

تادل میفرمودند اطهار خشکی از پجوم افکار مینمودند که در هر دوی هزار فرسکر دارم و پس از تصویح
 احوال و اوقایق و تهیه پت بعضی از دوستان مسیستنار و مشرف شدند فرمودند فی حقیقت
 مسیستنار دکار گرد و طالب خدمت نوع انسان است بعد ذکر دوستان آلان فوج اینستنکارت
 با اسراری فوق العاده می فرمودند که انجای آلان زرانی هستند اگر کسی آن خارا خراب نکند خیلی
 ترقی خواهد نکرد بعضی از اهل هنر مشرف شدند لهذا از ایام آغازت مبارک در این بورگ

حکایت و از نجنهای انجا اظهار انبساطی فرمودند علی شخصوص از میشخن نیا سپهای آن شهر
 فرمودند و بعضی از نفوس از کاس عرفان میزند هنوز مزید میگویند بعضی بچشم بدیدن
 سراب خود را سیراب میدانند و اظهار استغنا میگانند مانند بیان اسرائیل در يوم ظهور مسیح انسان
 باید دائره اطلاعاتش وسیع باشد و در هر حال طلب آنکه نمایند هرچه بتوشند تردد نداشته
 بیک جو عده اظهار استغنا کند (بعد حکایات بخیل و بیانات حضرت مسیح را در خصوص ضیافت آن
 امیر و گرفتاری مدعاون و تحمل اتفاقی ندارع و فراری از حفای فرمود کی از حضار سوال نداشت
 انجیل کرد که از چند نان جبی خوردند و باز باقی بود فرمودند) خود مسیح میفرماید منم نان چیزی پس
 آن مامده کمالات و فیوضات آسانی بود و آن طبقه ای نفوس همه حواریان آن بود که ما یعنی گیرها
 پطرس اکبر شود و دسته حیات روحا نی بشیر کرد نظر بآن فیوضات بود که مسیح فرمود پدر من
 است و من در شما مانند جلوه آنها ب در مرایا و صافیه آن مامده را حواریان بو هله اظهارات
 نفس و عقول و روح بیوت در روح القدس خلق نخشدند (سؤال از تبدیل نودن آب بشراب کردند
 فرمودند) معانی شرع قدیم را حضرت مسیح نشاند و اثر بعدید داد الی آخربیانه الاصلی در مجتمع عصر
 مادام رثا رد و بعضی از احتجار اشیع و تحریک بر لطف در مجتمع و هدایت نفوس میفرمود که تو
 روح القدس هر ضعیفی را قوی نماید پس بینید قوم ذیل سر ایل را چگونه عزیز نمود ما همیگیر را شهیر فراق
 کرد قبائل جا ایل بادیه العرب خلفاء فی الارض گردانید پس شما نظر بسته داد خود نمائید پس باید
 و فرماید برآردای ایل پارس بیدار شوید که شمش خفیت خشید و هشیار شوید که نیم عنایت فریاد
 با هر زار آمید که عالم زمانی بحرکت آمده برخیزید که ملکوت امی خا هرگز نهاد آنکه شوید که نفاثات

روح القدس احاطه نموده الی آفریقا نه الاصلی بعد رشید پاشا و جاب وزیر نخست ایران تشریف
 حاصل نمودند و حکایات مفصله در تاریخ امراء شد و سفر مبارک ببلاد امریکا وارد پا بهبیت لشان
 میفرمودند
 روز عجایدی آغازه دوازده ماهی قبل از تشرف اجتا حکایات
 خواریان بعد از شهادت حضرت سیح میفرمودند که یک اجتماعی در بالای کوه نمودند و در قبول ملایا
 و ترک راحت نشسته براحتی مهد شدند چون از کوه سراز پرگشته بکثیر بطری رفت زنگشت
 جمیع در اطراف قیام بر دعوت بلکوت اتفکرند این ثابتات عظیمه همه ازان اجمع طاها هر شد
 و چون بعضی از عرائض امریکا ترجمه و تقدیم شد و از نظر ازور گذشت فرمودند و در امراء مخل
 سری نباید باشد و لو امر ذرنفسی بغير ضع خالص این مخلع نامیں نباشد لکن آنیده سبب رخدنه
 در امراء دعنوان و بحاثه تزویج اغراض شخصیه مشود و مانند کو رسلا مطا هر و باطن درست نباشد
 و بظهور اسرار قائل نشوند و در میان ایل بجا باین عنوانها اختلاف و تفرقه می اند از نداشته
 آن روز در مجمع نطق نفرمودند بلکه یک دو دنفس را احضار نموده با آنها صحبت میفرمودند
 و هر کیم بسوان و جاب و تشرف خصوصی مختصر و مباہی و آخرین گام مرخصی بعضی از آنها می فرمودند
 که دو اول امر کیم نفوس مان مکلفند شفیق و تحری در حقایق امور است این واجبات که کیم
 اشتبه هنریتی باشد تا هر مرزی پی برده هرگزکی را آسان نماید چه که عالم خلفت بجزت بکران
 و در عمق آن لای وجوه هرگز را بحاستور چون تحقیق و تحری شود از حقائق و دفاتر امور اطلاعات
 مفید و حصول پرورد و تائیح عظیمه مشهود گردید بعد از گردش و صرف نامه و تهدی خصائص بیفره
 صالون شده چایی نماول میفرمودند که چند نفر ایرانیان محترم باشکار بشر خصوصی تشرف گردید

و از نقط و بیان مبارک در مسائل طهیه فرح و شرود موافجه شد و چون ذکر ایران بیان آمد
بسیار غایت در باره حضرت قائم مقام مرحوم فرمودند از جمله بیان مبارک خان بود که و اگر
قام مقام بود ایران را احیا نموده، قلوب بازتر شناء بیانات مبارک که محترم و صد و شروع تابع
حضور و خشوع مخصوص شدند و وجود اطهر برای دیدن بعضی از دوستان محترم پروردگران تشریف
پروردند و آن شب هم خدای مبارک قادری نان و شیر بود و بس.

روز ۷ جمادی الآخره (۱۴۱۰) پس از دراد و اذکار چون تشریف فرمای صالون شده
چای سلیمانیه خدای من اغلب شیر و گاهی شیرین بوده، بعد بعد صد و دزدی اول امراه بدیعه در جواب اتفاق
خیابی امریک مشغول شدند تا جمعیت اجها حاضر وسان مبارک در مشتوق و تحریص شبان نزفی ایشان
نمایق که بحدایت نفس قبایم نماید کوران را بینا و کران رشتو اکنید مرده ناراز شد و گنگان را
گویا سازید اگر بین امر خطر فیام کنید چنان تائیداتی یا بید که خود حیران نانید الی آفرینشانه الاعلی
چون دوستان همه با نهایت اهتزاز و هیجان مخصوص شدند عزم گردشی سواره فرمودند جناب
قام مقام و بعضی از اجها و قدام ایرانی هم در رکاب مبارک بودند درین راه میفرمودند که در دریا که
آستانه و اطریش و هنگاری من بیار بودم و بی نهایت مشغول با وجود این خیلی قلبم متوجه بود آن عال
در پاریس با آنکه احوال نوبت و مشتوقیت کمتر دلم نگشود چون کاسکه مبارک به "باد بون"
رسید حکایتی از آنام ناز دران و طهران فرمودند در نخل پایاده شده بیشتر کردند زیرا جلوه
دشکوه بود و هوام معتدل و رخچهای پر سکونه های بیکهای بزر و خرم آب در ریا چه در مقابل تابع پن ائمه

شفاف و براق و فایق هاروی آب سیر میزود منظر بسیار بالطف و صفائی بود میزد و در محل
 جمیع هشتاد و دو زنگ نمایش و لطافت که نتیجه دکمال غلقت انجاست مشهودند مگر این هیچ
 بشری که از کمال و نتیجه حیات خود دور نمیگردند و چون بحث مخصوص و نظری چنان و پیده میشوند
 که آنها برای خدمت عالم مادری مطلق شده اند نه مادیات برای خدمت و خلوه کمالات عالم همان
 وقت عصر از هر قیل نهضس در ساخت غایبت شرف بودند و بیشتر بیانات و فرمایشات مبارک
 بحسب سوال بعضی از حضار و فرق بین مسائل صوفیه و مقاصد انبیاء ایله بود و تقدیفات
 بازی از امثال و شیخ و اثبات وجود واجب و ذکر عناصر و اجزا و فردیه با راده حقیقی قدر
 و عجز و نقص عالم طبیعت و شرح این بیان که و فلاسفه هم هر کیک قوه و با حقیقت کلیه نی را مصدر
 کائنات گویند با انبیاء اختلاف اشان فقط در اینجاست که انبیاء ای گویند آن حقیقت کلیه و جهت
 جا سعد غنی مطلق مرکز فتحیه با راده است اما فلاسفه آن را فیفر و غیر مردک و عاجز و آنند
 اختلاف اشان در صفات و کمالات است که فلاسفه ان قوه معنویه و کمال مطلق را باور ندارند
 اما انبیاء عجز موجودات را اور ادراک کن که ذات شرح نهند که ان کیست قدم با در اکات
 عالم حدوث محدود نشود و عدم احساس را دلیل بر نقدان کمالات مطلق و وجود واجب
 ندانند لیکه خلاصه ای مخل و بیان مبارک بعلول انجامید و بسیار سبب تذکر حاضرین و آگاهی و
 خضوع طالبین گردید

روزه جادی الآخره (۱۵ امای) در محج

عمومی صحیح نقطه بارک و خصوص بقای آثار نهضس روحانی و فناهی شنون و امور دنیوی بود
 و بعضی از بیانات مبارک که اینکه در پنهان نمایم کوچا هستند همک روک رویز و اوریان و مثال آنان

مساعی و معماهات دزندگانی و حیات جمیع مانند سراب بود فاعنیه را یا اولی الاباب ^{۲۷} و خشم
 مجلس اطفال را بسیار نداشت نموده امر تربیت اخلاقی فرمودند که بر تربیت الهمی تربیت شنود نشل
 اینکه حالا مادران از بدایت همراه پسران میگویند باید اهل ثروت شوید میوزگر دید چرا این اذکار
 ذکر دیگر ندارند پسچ نیگویند صادق و این باشد خدمت عالم انسانی کنید تربیت روایانی بب
 صیانت وجود و اعتدال در امور است ممکن است اطفال را چنان تربیت نمود که اعتدال و جسمیون
 داشته باشند و از صیریهم قلب محبت نوع انسان گردند و میتودهم چنان میل کند از این که ارزش اخلاقی
 شوند حال شما ما جمیع اولاد من هستید من خواهیم شد تا تربیت الهمی یا باید نورانی شوید الی آخر بیان اصلی
 کمز اطفال را فوارش نموده خیلی با اینها اتفاق اغایات فرمودند مخصوصاً جنبه های صغیره مترکی که بسیار
 مانوس بود و اکثر آنام در محض افوار سبب نیزه دستور طلاق مجبور نماهار را منزل میتوودند و مادران دیگران
 بارانی موعود بودند و عصر پس از تشریف بعضی از نفوس دصدور احوال باید با فتحار وستان
 امریکا بجهت گنجش بپرون افتخار نمودند و در یکی از معماهات امدادی سفید خوبی بظر مبارک بود
 قدری خرد فرمودند و در منزل مبارک بدست خود طبخ فرمودند و مجدد امام حضور اغایات نمودند
 روز ۹ جمادی الآخره (عده مائی) صبح نزد دو رحالتیکه در اوقات صالون مشی
 می فرمودند و از در شیشه بعضی از عمارت شهر نظر از پرسیده لسان اطهر بان بیان اعایت
 ناطق بود که دو اگر اجای لهمی چنانچه باید قیام کنند و بحالی آیند که هر کتاب مصادف و جمل اورایی
 در داد و حسد دو حالتی فی خدمتک سرمه اگر داد و نکلی در امر اش محو و فانی طویل نمی کشد که
 جمیع ائم را مغلوب نمایند و لو در هر شهری دونفر موم مخلص بافت نمود که بکلی از خود بگذرند که غایت

د بعد از جلوس و حکایت از خدمات حضرت سلطان الشهدا و محبوب الشهدا و حضرت فتح عظیم
و محبوشان در ظل امراء و ذکر خلاص حضرت بابا باب میرزا (مودود که) در مازندران شب
حضرت بابا باب چون حضرت قدوس را دید و بیانات فضل و حکمت انسان ایشان شنید
فوراً آنند عبد ذیل بر خدمتش برخاست علی هستیج اصحاب دیدند که حضرت بابا باب با اینکه
بیچاره اصحاب و سرور احباب بود با نهایت تعظیم و حضور حضرت قدوس دست بینه استاده
بعضی که از خصوصیش کل حیران شدند (بعضی از دوستان منترف در جای اذن تشریف بجهت جوانی
ایرانی که خود را نسبت با مرید او منع فرمودند) نگاه کن من اگر کسی صد خلاف بکند که ضریش شخص
من را بخواهد چشمها می بینم با او بطور محبت سلوك میکنم بدروی که امر برخود امشتبه میشود
اگر خیانت غسلی میکرد و باشد چنان با او رفتار نباشم که گویا این زین نفوس است آما اگر صریح
با مرآت رسد صبر نمی کنم شخصی خانه ام را خراب می کند من استاده می بینم داد و فانش نمی بینم
که پواد رخابی با من هر راهی نمی کنی مرد که؟ تو خانه ام را خراب میکنی تو قلع داری ابد اقلوب
کمتر نشود من میخواهم تو برادر قدم من مشی نمایی دلی میازاری باقی در صلح باشی اهل عاصی
شوی سبب مرد نفوس گردی به من چه میکنم صبر مرد اگر سارین نمیدانند تو میدانی با من
بوده ای می بینی دشیزی چیز که انسان را خراب می کند هوی و هوس است همینه دعا کنید که
از این دور باشید اگر مرکشته بودند بهتر بود ناماک مردم را بخوردند زیرا این ضرر با مردم نیست
دان بیرون ای آخربیانه الاعلی و چون جمعیت کثیری بشرط لقا شرف گشته مخفی شرف آنها
پرسوال و جواب فرمی شد و قلوب از هستیاع نصائح مشففه و وصایای مبارکه ملؤ شاد و سرگردید

از جمله سوال از خود رون گوشت وزنی حیوانات نمودند فرمودند و دقتی بیان مبارک بین
بود که اگر کسی حیوانات زیست نگذارد و بناهای فنادیت نماید لبسته بهتر است دلیلی ننمودند
ذپر امکن نسبت که انسان حیوانی نخورد چه که در هر آب و گیاه و پوکی حیواناتی که انسان از خود
آن ناگزیر است موجود نهایت ضعف و شدت دارد سوال (از چگونگی معامله و معاشرت
با نفسی ادب و بد اخلاق کردند فرمودند) آن نفس بر چند قسمی اتفاقیستند آن دوی
آنها بدرجی ایست که خشرا اخفا غیر معنید بلکه مضر است لبسته از انگوشه نفس دوری لازمت
اما کسانی بسته به خلاق و بد رفوار که اصلاح حال آنها ممکن است چنان نماید اینها نمود
ولی معاشرت با آنها باید محض بیداری و آگاهی ایشان باشد ولکن مردمان بمحوصله بی صبری
گذشت که نیت خود را دارند و لوسک ندارند لبسته نماید اخفا رهیغی داشت زیرا صاد
نه کا ذب ایند نه خاچن و قس علی هذا حال از آدمی خوش اخلاق گفتگو نمایم که نورانند و حنفی
با خلوص و خضوعند و با وفا و ثبات خوش خواه باشند و مایه سرور دل و جان در شرق هبای
بسته که جو هر وجود شمع روشن هر چند مردق اصلاح امتد و خیرخواه احزاب و مل عالم
خدان را بصورت انسان خلق کرده که صفات و شیوه رحمانی داشته باشد نه حرکات و طرز
حیوانات در نمده انتہی از دوز عصر بیاناتی باعثیم و مناج در باره امالی پاریس نیز فرمودند از جمله
بیان مبارک این بود که دشما اهل پاریس را دقتی بچم که میتوانید بروهای ایشان را در دلالت
نمایید باید اول نفعه و ساز و مخلع هیش دعشرت بیارائید و بعد از نفعه داشتن گلکوت آغاز نمایید
دالا گوش نمیدند ؟ و این روز چون باران بود هیکل اطراف منزل مبارک پیش بیرون شریف کرد

و شب تا دیر وقت در صالون مشی میزیر مودند و پذیر جال بھی و یاد اجتای طلعت بجهت آشنا شنوند و نمودند

روز ۱۰ جمادی الآخره (۷ مای) صبح چون جمعیت حاضر و محفل عمومی منعقد

تشریف فرمای صالون شده نقی و در خصوص عفت و احتجاب امم عالم در آیام ظهور طیالع فیض قدم

فرمودند آخوند مجلس شخصی سُوالی درباره اشخاص نیکو کار کرد که آیا اگر مومن نشوند بلکلی از رحمت الهی

بی نصیبند یانه فرمودند و چون این ظهور طیالع فضل است لطفاً اشخاص نیکو کار خوش زنواری که

مومن نیستند از فیض و فضل الهی بی نصیب نخواهند بود یقین است شخن غیر مومن که دارای عمل صالح

است بهتر از نجسی است که مدعی محبت و ایمان است و اعمال شر حاکی از وساوس شیطان ولی

کمال و فتنی حصل شود که عمل و ایمان توأم باشد و شخص نیک کردار ساعی در شهر وحدت عالمی نی

در تردد صحیح و بحاجتی بین امم و ممل عالم گردد لبسته این مقام عظم است و شخصی خود این باشد

ولی باز محتاج قوهٔ قاهره و کلمه نافذه‌یی است که تزویج مرائب امانت و فاوضفات و کحالات

اخیری در طبقات فرق و احزاب دنیا نماید قوهٔ قاهره که تأثیرش خارق العاده باشد کلمه مبارکه

که نفوذش شده بداند نفوس را خلی جدید نماید تعلیب اهانت کند ولا بد از برای هرگز

مرکزی است مرکز این قوهٔ قاهره منظر کلمه اشتماعه و امر ائمه لها به است که بدون جبن و بیات

تفوس را از قید ظلم و خیانت آزاد نماید هر کس در ظل آن کلمه مبارکه مستظل شود از صیرم فلک خبر خواه

نفع بشره گردد نه از خوف سیاست و زجر و ضرر اگر جا هی باشد در عمل ایام عالم برابری نماید و فوائد

اعمالش از متأنج زنوار اکثر عقلاً نظر سیم عالم و تحسین اخلاق امم برتری یابد و اینگونه تعلیب قله ب

پیچ قوهٔ قاهره حصل نشود بجز بر یانت الهیه و تعالیم روحانیه انتہی عصر از دنی نفوس عدیده در اوقات

مختلفه تشریف حاصل نمودند و مشرف خبر بیان نکرد از سان مبارک جاری در سکل افقا دی بود
 چنانچه در سکله اول ابن کتاب در شرح آیام رتبین تعالیم مبارکه راجع بازیل افضل مرقوم شد
 وزیر بیک بزود برابای رفع خسته کی گردش بیرون تشریف بزند
 روز ۱۱ جمادی الآخره ۱۹۰۱می فرج مراجح می فرمودند که سعاد مراد
 کنیه استباب چای را روی بزرگ پسندید مرحقوی باشید از این قبل بایات مراجح
 آمیزه مبلغ زمان حضور می فرمودند و تمپنین فرمودند چای بساده لذت دیگر دارد بعد از ذکر
 حضرت محمد نصطفایی بندادی و ثبوت و غلوص هشیان و انجال غریزان بیان آنی مرتبت خیز فرمود
 و چون آن روز نکره شده بود جمعیت بیش از هزار روز در صالون (اپارتمان) منزل مبارکه جمع
 بودند و قیمتی که تشریف فرمائی مجمع شده بود اول در باره اطفال بادام مارو اظهار عنایت نموده
 فرمودند اگر همان خوب نباشد کنید بساید که ترجمی عانی اطفال از صفرین چه قدر است
 دارد اینچه در اوائل عمر کوزاذان شود و مدّتی طفل در آن شود نهادن کند چنان رسونی
 و فلکیش نماید که طبیعت ثانویه شود علی اکنون که بعد از بلوغ نیز در آن خط سیر و سلوک نماید
 و در تربیت روانی و حسوانی کمالات حسونی جهد بیشتر مبذول دارد معاذ الله اگر در غلائق نه
 و نیات و افکار غیر محدود نشود نهادن باید و مدّتی در آن بساید از شامت و فحالت آن
 ناعمری نجات نماید و در افکار داعمال منفعة چنان معتاد گردید که شخصی درستهای و یا شرب
 افیون معتاد باشد زهر محلا کت را بر هر ماده لذتی تریخ دیده و مخفی را از هر چیز طعام شیرین
 بپرسیدند نیست که در نزد آن نفوس شحمد ہدایت نموده است چنانکه ترویجی اتفاق چیزی

پیش خواش مشوم دیار ائمه گفشن و گز ناز ز شخص فر کوم نظر سچانی چنان مردگانی را زنده نماید
و با ران ربیع الحی شوره زار قلوب آنان را اثر دهنده نبشه و بخطی مفضل می باشد سوال
مس مورکه نمازه از امریکا آمده بود در خصوص اراده فرمودند چند ائمه رخها چون گل زندت
شوق خدا نشد و دلها بی نهایت شادمان بعد از طهر نظر بیل و ندا کره بعضی از دستان
محمد ابرانی هنگام گردش میدان اسب دوانی تشریف بُردند پس از چند دقیقه گفت باز سوأ
شده به عنی مراجعت نمودند و فرمودند این گردش سای سواره کنایت نمی کند راه فتن پیر
است پیچ نظر جی مثل مشی با قدم نسبت سواری برای طلب راه و منازل خوبت در قلت وقت
در فرست نجیبت را با صفت و تقویت من اگر راه زدم پیچ میل بعد این پیدانی کنم ؟ لهدنا با دکتور
محمد خان بیرون تشریف بُردند خلی گردش فرمودند آن شب میتوادا م رشارد تا نصف
شب مشرف بودند و در مسائل منصوت نین از هر مقوله ای مفضل صحبت فرمودند و در جواب یک سؤال
بيانات عابه و دلائل کافیه از نعم مطهر صادر میشد

روز ۲۱ جمادی الآخرة

(۱۹ مایی) سحرگاه قبل از نیکه چای میل بفرمانه بعضی از عوامل طهران ذکر فساد میویهای
فقنه جو نظر اوز رسید که بسب تحريك فادا نخاد دوستان طهران از تعقاد مجسس را زیاد
رضوان منوع شده بودند و چون این فاد بشرت بو همه صدر اعلماي ازلي در طهران بود
که در امور سیاسی مداخله نمیود و هر روز شب عاشوره ششم انقلابی می گشت لهد افرمودند
غیری بربته آن معاند پر خدعا و فریب کند و نمود این مفادان گمان می کنند که مقادمت
ام رائله میتوانند نمود ؛ این خبر و میان مبارک بطران نوشته شد محض وصول هنوز مین جمیع

هبای بسته شده مد اخله و فاد او در امور سیاسی بیشتر که با مردم از جلیل داده آن
 نا بلکار اخراج گردید و همچنان راه خراسان و مشهد گردید بعد از آنکه چای میل فرموده میس
 مورثه شد و از مجامع اجتماعی نیوپورک دنایندگان بهاییان بلا و امریکا که از هر جا
 برای مذاکره در امور مشرق الاذکار مجمع بوده اند حکایت مینمود و فرمودند در شهر نامی مریکا
 نداشی لمحی بمنه است مستقبل انجام خوب خواهد شد جمیع امریکا روش خواهد گشت و آن در مجمع
 نطق و بیان مبارک بمناسبت سوال غافلی مبنی درخصوص مأخذ روح دسته از انسان در کمال
 روحا نیزه بود که این کمالات باید در وجود نکنند باید قلوب حضار از معانی بیان و گفتار طلعت
 پیمان بسیار منقلب شد بقیمه خانم شارلیه بکریه نتایج بعد از مجلس اثمار ضعف خستگی و تسلیم اکرم
 مشهود بود لذا بیرون نشریه بزرگ میزدند تا در کمی از باعجههای داخل شهر رودی همکت
 تمجید نموده فرمودند و تفکر در نمایاد امتهی په قدر سبب تذکر است و تذکر دستیله تصریح پروا
 و نسبم طیفی است په قواد و استعدادات عجیبی چه خوب است انسان قدر این انتها را بداند و شکر آن
 قیام نماید بادا و وظائف عالم انسانی و تریخ صلح و صلاح و رفاهیست و نجاح عموم بندگان
 ای ای پردازد و عصر آن روز نفوی از محترمین ایران بکی بجد دیگری تشریف جسته و از بیانات
 و مسائل علمیه هر یک درجه فی حالت تذکر عالی نمودند و با کمال تکلیف خواهند بینند و نهوزی
 مشرف بودند که چون روز مجلس و اجتماع بهاییان در منزل مسیو و مدام ہنکات بود خدام حضور
 ز مجلس فرستادند و فرمودند من مجال و حال آمدن ندارم و قبی از مجلس خدام استان مریعت
 نمودند و خبر انجذا بآجات و نطق پروفسری از دوستان پاریس عرض اقدس رسانیدند قلب

انور بسیار مسرور شد فرمودند و همیشه خوش خبر باشدید اخبار خوش را همیشه زدن متنزه نماید
 و سبب شرور و تباہ فلوبگردید اما اگر صحبت نفسی پایام و خبر بدی داشته باشد در بلاغ
 و نذکر آن عجله نماید و سبب حزن طرف مقابل نشود من وقتی خبر بدی برای شخصی از مردم صریحاً
 باو نمیکویم بلکه نوعی با او صحبت ممکن ننمایم که چون آن خبر را مشنو د صحبت من مایه نسلی او میگردد
 اول شب منزل امامت ائمه مدرس شریف بودند بسیار باره او و اظهار عنايت نمودند و صحبت
 و شستن او را بفارسی تمجید فرمودند و ایشان را امر بخواندن و یادگردن شعاع جمال مبارک
 کردند و وعده تائید و ترقی دادند و فرمودند و من عربی را تحصیل نکرده ام وقتی بفضل و دم
 کتابی از مناجات‌های حضرت با پدر بخط جمال مبارک و ششم و خلی خواندن آن اشائق بودم
 شنید که بیدار نشدم بر سرخواستم بخوانم و از شدت طلب شیعیانی گرسید تا آنکه دیدم نی
 را خوب بیفهمم دوستان قدیم بخوبی میدانند که من تحصیل نکرده ام آما گفتن و نوشت عربی را از
 فصحای عرب بهتر میدانم امیدوارم تو در فارسی خلی ترقی نمایی ان شب شام مبارک رسیو و
 نادام در بیخوس بازی طبع ایرانی مرغ و پلو فرستاده بودند

روز سی اجدادی الآخره (۲۰ می) صبح پس از ترتیل فلامادت چند مناجات از مناجات‌ها
 قلم اعلی فرمودند و پیچ عالی شریعت مناجات نیست قلوب صافیه را نجذب نماید و نفوذ
 مقدسه را انتباہ و روایت عجیب نخشد پس ازان چون مجمع عمومی همایاد بزم لقا برپاشد نظر
 بسیار کی از حضار نطق مبارک در خصوص رجعت وزر اول صبح از آسمان بود و تغیر آیات
 انجیل بودتا و بیان هستلهای انجیل که حضرت صبح با آنکه از بطن مریم بود فرمود من از آسمان

آمد و ام دچون مس نو بلاک مشرف شد بسیار باره او و خواهرش انجهار غایا فرمود
که «خدانهار از امر کیا میتوانست کرد که در آن نیا سبب انتشار امر اش شد پر خلی خدمت کرد»
بنحو بہت نوشتم که از هنرگارت با اثر بلاد آلمان برای تبلیغ امر سفر ناید خدا او را ناید میکند
حیثیاً خلی مورد غایبت بود و فخر از هنریکه خواهرش در تبلیغ امر اش موید است و خود را امدا
نایی و اداء آراء مصارف سفر او سفر فراز عصر از زیارت باز در منزل مبارک مجتمع منعقد و عنوان نطق بهشت
این بود که «و اکثر نفوس مائند اهل الفالند با مورخی مخرون یا مسرو مرثیوند آما هو عظیمه اهیت
نمی دهنند» و شرحی بیو ط از گیفت بدایت طهور مسح و اهال غسلت خلق فرموده آن محکم و خیرخواهم
مسند را باز تشویی بخواهد احوال دایات فارسی می فرمودند بعد چند نفر از ایران
محترم حاضر محضر اطهار شده بیانات مفصله در مسائل عدیده و مطالبه و عانیه از فرم مبارک شنیده
چندانکه مفتون گفتنکو و مخدوب خلق و خوی جان نجیش مگردیدند در آن خوبنایت ذکر محصلین اینجا
که در اردو پاچیل علوم مشغول فرمودند که «وقتی بی بی اشریل در مدارس خود علوم مادیه و مذهبیه
را با پیغامبر میدادند این سبب تربیت نفوس ذی فنون بشد نکن بعد در ایل ایان علی شخصی
بین مسلمانان تعلیم در مدارس سخن میباشد و باحث دینیه شد آنهم فتنی بحث افذا گردید
و شرحی و خصوص مدرسه نظامی سابق بنداد و بیانی و خصوص معلم و محیر و عالم فرمودند
که معلم شخصی میدانستند که در جمیع فنون عصر خود ماهر و جانع باشد و نظری نداشته باشد و
محیر شخصی که در جمیع علوم عصر خود ماهر باشد و اون نظری نداشته باشد و عالم رفته کی در بکار دو
علم ماهر باشد پس از کرد خصوع و مخصوصی هشان منزل میتوادند ام در نیوی تشریف بزند

وازانجا سواره بیو بیون دازد رکا که نگام مراجعت بین بیع طبیعی مشغول هنایات بودند
و تاطق پشکرد شایی مالک ملکوت اسما و صفات.

در زیر عده جمادی الآخره (۲۱ ماهی) از دوز در مجمع عمومی نطقی فرمودند نقوش را طلاق
سبارک احضار و بیان آثار و تعالیم ملک فتحار میفرمودند یار و اغیار از دوز از عنایات
خصوصی توشرف و سوال و جواب مخصوص شوق و ذوقی دیگر داشتند و بهره شاکر الطاف و
عنایات سبارک بودند و ذاکر و حاد مطلع فیوضات باقیه از انجمله کی از ایامی امریکا که از
قریب حضور بوجدد شورآمد و بود عرض میکرد چنانکه این تعالیم سبارک را بتوانم عمل نمایم عرببا
نه بینم و حال تخلص اشته باشم فرمودند و بهشته هفت حال خود باش برین چنینی داری
کوشش نمای آن را اصلاح کنی چشم ایان هم کور است و هم ذره بین - کور است از دیدن نقائش
خود بینا و درین است در خطای دیگران (بعضی میفرمودند) شاد فریک آن باشید که
روحانی گردید از عنایات حضرت بھائیت بجه و نصیب برید و شکر کنید خدارا که در عصر
بھائیت زندگانی میکنید و از فیوضات او استفاده نماید (بنحوی دیگری فرمودند)
مقام شما مقام رفیعی است که درین ایام باقی حقیقت توجه نمودید بعد نافوس بیاری نومن
خوب نہ شد ولی کسانیکه در بدایت ظهور حق را شناخته اند سعادت ابدی دارند زیرا درین
امتحان ایمان و اطمینان حاصل نموده اند در ظهور حق تلاج خار بر سر احضرت گذارند اما
امروز میونها مجسمه اور اباق طلا پسازند و تماشش میکنند با انگلی در ایام حیاتشان بدرا
با واعنایی ندشته اند اینی نایار را منزل میودند ایام در نفوس باری تماول فرموده از انجا

بدیدن ورقه مبارکه محل خطف اصتحاف شریف بودند پس ازان نظر بر جای دوستان بگپانی
 از برای اتمام صفحه نای فتوغراف شریف فرماده در چند صفحه صورت بیانات و صور مبارک
 را برداشتند
 روزه اجحادی الآخره (۲۲ ماهی) پس ازان کلکهای
 میل فرمودند بمنزل شریف بودند ان شخص محترم محابیت تعظیم و خضوع را در
 ساحت اقدس اظهار داشت حتی لدی الورود دست مبارک را بوسه داد و بیان افتخار
 نمود که از ایران چنین امر غریبی که بسب سرفرازی مشرفیان علی شخصی ایرانیان است طاہر شده
 و در شخصی ای عرض مبارک رسانید مسجد ذکر نمود که درین از جمیع مهمندانه که همین
 چهار اعیان دور دنای افغانستان بودند خانم بسیا مجلله ای نزدیک من نشسته بود و دیدم نگشته
 عقیقی در دست دارد خیلی نجیب گردید که این لبی باین جلالت نشان و اینهمه زیور و زینت جواهر
 و طلا چرا این نگشته عقیق کم بجا در دست نموده آخوند بسیا پرسیدم در صورت من نگاهی
 کرد و خنده داد که این نگشته نزد من غریز ترین جواهرات وزینهای نیافت
 بنشسته بودم گفتم برای چه گفت مگر شما ایرانی نمیشنید نمیشناید که بین چنین نام حضرت بهشت
 نقرش شده و داشتن آن سبب افتخار من است از حالت آن خانم محترمه که باشیم حضرت
 مجھ اللہ با پندرجه اظهار افتخار و خضوع می نمود من بسیا منقلب شرمسار شدم که چواز این
 غریبی که ما بی فخر و مبارکات تک دملکت ایران است من پنجم در عالمیک چنین شخصی خاطر این
 امر را بزرگ یاد می کنم چرا من در حقد و عناد باشم رفیب دور تو گردید و من نگزیدم باید و تو
 گردم که غیرت از دین است با مجلده آن تعظیم خضوعی ازان وجود میل نهیور رسید که بی نهایت

در مختصر افوار مورد احسان و دعایت گردید آنها بیان مبارکه در آن محفل اقبال شرحی در وحدت
 چهول ادیان الهیه بود و نشر ائمه در بلاد امر کیا از انجامی امر کیت جو یافتدند فرمودند
 از هر قبیل بسته نفوسي بجهانی خالصند که مومن مجتمع ادیان و موقن بحقیقت اسلامند کسانی هستند
 که این امر را مرکز صلح و صلاح و حضرت پیغمبر ﷺ را شخص کمالی میدانند و بسیاری فقط محبت و دوام
 باشند بجهان دارند از هر قبیل بسیارند پس بیانی مشروح از تایخ امر بیان و شهادت شهد آراء
 و جواب اعتراف معتبر ضمین در اختیوص فرمودند که میگویند مقصود انبیاء از ادعای عاری است
 حکومت بوده باز نکه اساس امر الله ادعای مطابق مقدسه بکلی منافی آسانیش در احتمال عذر
 بود د تا په رسید بجیال ریاست حضرت پیغمبر ﷺ خطاب بنادرالذین اه میزرا مید من انس
 من قال آنہ اراد اللہ بیان بعد الذی ما وجدت فی آیامی مفتر این علی قدر اضع جعلی علیکه کنت
 فیکن لا حیان فی غمات البلاء یاد آنی ما ہلکی علیہا احمد اللہ آنہ کان علی ما قول شھیدا
 والذی لا بری لنفسہ بکیا آنے فی قتل من آن ہل برید الذین ای فی عجیب من الذین شکلکون بہ و ائمهم
 سو فیں شکلون عطا قاولو ای مسید لا بیجدا و ان لانفسہم ناصرا ولا معینا و علاوه ازین حضرات بدلایا
 هرات و نتائج امر طائع کلی ایشہ دیل برصدق مدعا و جانفشاری آن ہیا کل مقدمة بجهت نہ بیت
 نفوس شیرین بوده حضرت مسیح می فرماید ایشان از ثمر تہشیان بثاید پیچ درخت تکمیل شویه زین
 یا درخت شیرین بیو د تکمیل نخواهد داد ذات نایافته از هر چیز کی تواند که شود هستی غمیش.
 شخصی که خود صادق نباشد و جز نیست و غرض ذاتی پیچ فصل تربیت ترقی نوعی همانی شد آنها
 و جانفشار سبل المعنی نگردد چگونه نمی را از حضیض فلت با وجع عزت و سعادت ساند و نفوذ

کلمه طیبه اش در قردن عد پرده سبب تبدیل خلاق گوین صفات و تغییر احوال و اتحاد امکن ملطفه
 گرد و مدعا و مطابق نیا از بلا یا و تغییرات ملطفا جمه در حال مغایر بنت کبری بکلی مقاصد
 محدود نباشد بجز دعوت ارادت شش فوت گردد و شجره آهش از بخ دین کند و شود لیکن
 بکی از معجزات کلمه الله و آیات باهره بدعايان من عند الله خوبیست که با وجود ظلم اعدا قتل و
 زخم و بلا روز بروز امرشان نافذ تر شود ذات سبب غارت گردد اسارت و حبس حکم آزادی
 و نجات پا به ملاحظه نمودید در این چه بلایا و مصائب شدیده فی برای این امر وارد شد
 این این چنان چنان گمان کرد که این امر هراس نشست و بمحض تعریف این ذات و ملت افسوس
 قلوب ذکر شد محدود فراموش خواهد شد فهمید که تعریف بلا قتل نقوس و شهادت عظمی مزید نفوذ
 امر الله و اعلاء کلمه الله خواه است اذ ابر قدر خواستند این سراج الهمی را خواه موش کنند
 رسکشن ترشد اگر در امر کیا با بلاد از دار و پا تعرض می نمودند یا امر حبس می کردند یا بصلیب میزد
 لهستان نفوذ این امر شدید تر شد پس کیفیت ظهور مظاہر مقدسه با نقوس یاست طلب بکلی
 بکسر هشت و بسیج جهش باشت بکسر گزندارند و در عالم وجود نفوذ امر الله و قوه کلمه الله
 را نظری و عذری نداشت بازی این روز صحیح هیکل اقدس خسته بودند چون مرابت فسروند و
 مجموع نطفی نمودند بلکه مجتبین و نقوس طالبین را بتدیگ در اوقات مبارک لطف و عنايت میفرمودند
 و تو عزیز نخصل فضائل عالم زبانی و تمام پیشرفت امیکر دند عصر جسمی از نقوس جملیله
 در هستان مبارک حاضر و شرف پس از انعام رخایت امیکر دند عصر جسمی از نقوس جملیله
 بر دم شما نزل خود تان است بمانیه با حضرات مشمول صحبت شوید من مجبور بستم لطفا حرکت

فرموده بحسب اطلاع و وعده بدین خانم مخترمه سکون شریف بودند و سیار بجهوی فرمودند
 دآن امته اش در حال بیاری از دیدار جال بهتایل شاط و سرمهی تازه یافت و چون جمعت
 فرمودند بگارندۀ روز نامه کریم کامن داشت آشیخ شرف و باسماع و تحریر بایانات مبارکه
 مسرور و مفسح بود
 روز عادجادی الآخره (۲۲ مای) بحاشی
 و تاریخ اردپاشی پنجم میلاد طلعت نور عبده بجهت آدمی وحی وجود بجهود هما
 لهدآ بود از اول صبح آشیخ جاد وستان باسته های گل تبریک گویان حسته
 هنفر شرف می شدند و انطهار شاط و نیاط تمام میگردند که امر روز روز بزرگیت و پنجم تولد
 مبارک در بیت حضرت علی است می فرمودند و بی امر روز چون روزیعت حضرت و پنجم طلوع
 پرثیارت بکری است لذابیا مبارک است در گردنصاد فامیل درین روز واقع شده
 نقطه و بیان مبارک در مجتمع و خصوص یا مخصوص ادب بایانات جال بجهی درباره مدینه و شهرها
 بود و شرحی از تعالیم مقدمه و رسائل قضاوی عصر میتو و مادام ریثار درباره مسیح
 کلامی که در بحیل نیست بیان می فرمودند و بمناسبت شرف اطفال زر ز بیاناتی و خصوص
 تربیت اطفال فرمودند که کمال انسان در نیست که بقدر وسع اولاد فقراء اطفال هارین را
 بهم تربیت نماید و انعام را امندازد اولاد و اطفال خود را نمود و ابداع فرقی در میان نماید بلکه
 هر طفل یوشیار نزهت او را بشر خدمت و تربیت نماید تا مصدرا کمالات و منبع فضائل
 عالم بانی گردد اگر بآن نخواطف خود را تربیت نماید هر چند این عمل سبر درست جاذب
 غایبات ربت غفور دلی گرسنگ این کار را می امیل و راغب است پس همیاز و فتح خیروی

عالمندی در تربیت اطفال نیکی دارند و فقر و ضعف است که انگو نه اطفال سهیه منون و مشکر
آن مردمان خیر خواه شوند و بینش خوشبود و قدردان گردند بعکس اطفالی که خود را دارث و
مشخ میدانند و پدر و مادر را محصور بر تربیت خویش می بینند چنان قدر نمی نهند و چنان
حیص غریبیم و منون مرتب نمی شوند که ساز اطفال بی پستار می شوند و از جات در غالب
مشهور است خوشابحال نخوس مبارکه که بر آنجدست سرفی و مزیدند در عالم وجود با واد
این وظیفه عامل نهی دویگر آن روز نظر بیل عضی از دوستان نمایشگاه گلها نشریه بُرزو
و آن نمایشی بود که هر سال در کثر بلادار و پا مخصوص در فرانسه آن نمایشگاه بعبارت اخزی
جشن گلها بیا می‌سازند در آنجا گلها ای زیاد بسیار از هر نوع با حسن طراز موجود و مرتب از پهلوی
جلوهای گل سبب نضرات و بشارت و جوه کل بود و در هر گوششی لون و طراوتی عطر و بیانی
و مایه شوق و شو جمعیتی میگشت چون روز عید سعید شنبه مروود بود از حسن تفاوت آن با طرز میهان
و سرور اجای شناق شد و سبب ز دیاد بند به و شور محبان ملحت بیشاق گویا آن جشن جدید
مخصوص این عید سعید بود و جمیع اشیا از شوق ردی دل ربانغه تبریک میسر دند شب نهم
عیش و نوش و مغلب با جوش و خوشی بحسب تجربت عید در منزل میو و مادام در یخوس مارنی برپا بود
پس از تلاوت آیات عید و نطقهای میو در یخوس و مادام برنارد خطاب ای غراء در طیوع
تیرشارت عظیم و سطوع جمال علی ادا فرمود بعد از صرف بعنی و شرب و شیرینی با نھایت سرت
و شاطر دعائی ان مجلس مبارک ختم شد

(۴۲۰ مای) نگرانیات تجربت و تبریک بحضور مبارک از مجامع خبای امریکا دار و پاپی در پی

پیرسید و سبب نشاط قلوبی درستان و نندگان آستانه بشدت از زیهم نفوس یکیک
 دود در او طلاق مبارک به تشریف خصوصی و عنایات مخصوصه فائز و مشرف چون بعضی از
 درستان و امامی امریکا مشرف شدند از حکومت و وزارت امور یکی و نجابت تک نجا اظهار
 رضایت و مسترست می فرمودند که همه استعداد صلح و لیگانی دارند آما بعضی از اینها می فرمودند
 که ... اهل بران اعظم و شرافت این امر غافل نمودند قدر نهستند با اینکه تحریک شده بود که
 از بادیه هر بچون امر اشده ظاهر شد ارضی با برد فاک سیاه را امداد فرمودند باز
 عبرت نگرفتند از این قبل هر جمیع اخخطابی مخاطب و هر شخصی با بیانی متند گریزی فرمودند عصر از ز
 بنزرت شدید پاشا و دیدن بعضی از تخریب ایان تشریف بودند و شب بخته از طرف مرکار
 ... بالغیون وقت و اجازه تشریف خوستند جمیع با ایشان باحت از راحله شدید
 از جمله سوالات هر راهنمای این بود که می گویند محمد رسول الله قتل و نسب نفوس احوال نمود
 و سرداوه قائله میرفت چگونه این عترضات را ماجوا بیهی دلائی و بیان آئی مفصل و تواریخ
 و حکایاتی مشروح از فرم اطهر صادر و جاری شد که جمیع راقانع و شاکر نمود و اجمال بعضی از
 بیانات مبارکه در این خصوص این بود که باید پی سنجاق مسائل برود، پیچ میدانید که در وقت
 و زمان مابین چه قبائل و احزابی حضرت رسول میوثر شدند؛ آن زمان زمانی بود که قبله‌ای
 عرب نهایت فتح ایشان قتل و غارت و تقدی برصغیر ناموس گردید و بود چون اخضرت
 بجهت زربت آن نفوس متوجهه و تعذیل اخلاق و اطوار و رسومات جا بهیه میوثر شدند از
 بدعت بعثت آن زمان هجرت (تاریخ اسلام مفصل ابان فرمودند که بعد از این تحولات و صورت

و صد مات شدیده باز از اب متوجه موالی حضرت و صحابه میباخ فیلشان با واجب میگفته
 ابوسفیان جمیع موالی اغارت کرد در صدد قلع دفع هلام و هلامیان برآمد بدینه هماضطر
 بودند که در مدینه مجتبه خرازند گانی دگذران میکردند و از جهت ویکر پر توانیں عترت و هشایه
 هاس هلام و خطرات عظیمه بود در چنان وقتی قافله میتوانسته باشد اینها هم
 ناچار بخلافی در فرع هنیخ برخاسته و جلو قافله رفتند حال هر ف نظر از متصیبات انعصار نیامده
 اگر امر وزنیت بشایه این تهدیاتی بخود که محتاج بعونت لا یوت باشد و علاوه بهینه بچنان
 مقصد عزیزی که اس ساس فرع و دفع تهدی است و ما نجیب خلق و صفات لکلی پاییا میشود
 آیا چه خواهید نمود و یعنی گفته چاره ای بجز مقادیر مت و معابری نیست پس شرجی در مقدمه
 خضر خندق و عصده کنی و اتفاق قبائل در محو و مخلال حضرت و مدافعت و محافظه اسلام فرمودند
 که حفظ امر خزانچه واقع شده ممکن نبود و امر وزنیان نفوس متهدنه و عقلای اروپائی
 که اینکو نه اعتراضات از ایشان سرایت بشر قیان نموده چون سوال شود که اگر شمار زنیان
 که عصر نیشت در مملکت خود یا در جوار وطن خویش خان قبائل متوجهه و تهدیات فاش شده
 بیا بید بآنها چه گونه معامله خواهید نمود؟ چه جوابی خواهند داد ای خواهند گفت وظیفه
 ما بمقتضای تربیت یا سیاست نوع تهدی و شرارت اخلاقی نسبت میکند مگر است ببر و سلیمان باشد
 یا ساكت و صامت نشستن و کسان را بحال خود و اگذار دن اوی در حوزه ایکه امر وزر اعظم
 عنوان مد افضل دولت قاهره متهدنه در مملکت سازه هیں است که با وجود تهدن و تو زمانی
 مملکت وی را در حالت هیچ ورچ دیدن و آرام نشین دور از عدالت و خابح از وظیفه ایل تهدن